

DABAS LIEGUMĀ “JAŠAS-BICĀNU EZERS” SASTOPAMO RETO UN ĪPAŠI AIZSARGĀJAMO SUGU ATTĒLI UN APRAKSTI

Benekena zaķauza *Bromopsis benekenii* (LSG 2. kat., īpaši aizsargājama mikroliegumu un vērtīgu dabisko mežu speciālistu suga). Daudzgadīgs graudzāļu dzimtas lakstaugs, Latvijā sastopama reti - dabiskos un ilglaicīgos platlapju-egļu un egļu-lapukoku mežos. Lieguma teritorijā pirmoreiz atrasta šogad vismaz piecās vietās ozolu un ozolu-ošu gāršas mežos Zeinišķu pussalas centrālajā un rietumu daļā. Sugas veido stabilas mikropopulācijas, konstatēto eksemplāru skaits vismaz 100 – 150 eksemplāri. Tā kā sugas augšanai piemēroti biotopi ir zināmi visā pussalā un arī uz atsevišķām salām Bicānu ezerā, šeit iespējamas jaunas šīs retās sugas atradnes.

Benekena zaķauza *Bromopsis benekenii* (Foto: I. Svilāne)

Baltijas dzegužpirkstīte *Dactylorhiza baltica* (LSG 4. kat.) ir daudzgadīgs orhideju dzimtas lakstaugs, kas Latvijā sastopams vienmērīgi, samērā bieži dažādos piemērotos biotopos – mēreni mitrās pļāvās, mežmalās, zāļu purvos un to apmalēs u.c. Komerčiāli apdraudēta suga, kas jūtīgi reaģē arī uz negatīvām dzīvotņu izmaiņām. Lieguma teritorijā pirmoreiz konstatēta 2015. gadā robežjoslā starp zālāju poligonu un lapukoku mežu (biotopi 6270* *Sugām bagātas ganības un ganītas pļavas* un 9160 *Ozolu meži*). Konstatēto eksemplāru skaits neliels – pieci līdz desmit eksemplāri, tomēr jāpiezīmē, ka sugai lieguma robežās iespējamas vēl citas, jaunas atradnes.

Baltijas dzegužpirkstīte *Dactylorhiza baltica* (Foto: U. Valainis)

Lielziedu uzpirkstīte *Digitalis grandiflora* (LSG 3. kat.) ir daudzgadīgs ceļteku (agrāk cūknātru) dzimtas lakstaugš. Latvijā sastopama nevienmērīgi: reti valsts centrālajā un dienvidaustrumu daļā, ļoti reti rietumu daļā. Latvijā sugai ir areāla ZR robeža. Uzpirkstīte sastopama skrajos un sausos mežos, mežmalās u.c. līdzīgās vietās, tādēļ sugas atradnes lieguma teritorijā nav uzskatāmas par tipiskām. Zeinišķu pussalā suga (aptuveni 30-60 augi) sastopama uz aizaugošas meža stigas ozolu un ošu gāršas tipa mežā. Salīdzinot ar iepriekšējo Zeinišķu pussalas apsekošanu 2005. gadā, kad bija atrodami vitāli, ziedoši augi, uz 2015. gadu atradne ir nomāktā stāvoklī. Apsekojot konstatētas tikai neziedošas lapu rozetes. Sugas atradnes saglabāšanai būtu nepieciešams atēnot bijušo meža stigu, veicot krūmu izciršanu.

Suga konstatēta arī uz Bicānu ezera Lielās salas, apsekojot zināmās sugas atradnes (B. Bambes 1991. gada dati). Suga sastopama salas ZA daļā, kur tai ir piemēroti apgaismojuma apstākļi.

Lielziedu uzpirkstīte *Digitalis grandiflora*. (Foto: M. Nitcis)

17. pielikums

Sīkais āboliņš *Trifolium dubium* (LSG 3. kat.) ir viengadīgs vai divgadīgs, 10-40 cm augsts tauriņziežu dzimtas lakstaugs. Latvijā sastopams samērā reti, nevienmērīgi, pārsvarā Piejūras zemienē un Rietumlatvijā, ļoti reti Viduslatvijā un Austrumlatvijā. DL „Jašas - Bicānu ezers” pirmoreiz konstatēts 2015. gadā. Suga konstatēta neapsaimniekotā 6270* *Sugām bagātas ganības un ganītas pļavas* zālājā. Tuvākās iepriekš zināmās atradnes ir Daugavpils pilsēta, kā arī vairāki punkti AAA „Augšzeme” teritorijā.

Sīkais āboliņš *Trifolium dubium*. (Foto: D. Krasnopoļska).

Smaržīgā naktsvijole *Platanthera bifolia* (LSG 4. kat.) ir daudzgadīgs orhideju dzimtas lakstaugs, kas Latvijā sastopams vienmērīgi, samērā bieži dažādos piemērotos biotopos – mēreni mitrās un mitrās pļavās, kā arī meži un krūmāji ar dažādu atrofiju un mitruma režīmu. Komerciāli apdraudēta suga, kas jūtīgi reaģē arī uz negatīvām dzīvotņu izmaiņām. Lieguma teritorijā pirmoreiz konstatēta 2015. gadā robežjoslā starp zālāju poligonu un lapukoku mežu (biotopi 6270* *Sugām bagātas ganības un ganītas pļavas* un 9160 *Ozolu meži*). Konstatēti trīs ziedoši šīs sugas eksemplāri.

Smaržīgā naktsvijole *Platanthera bifolia* (Foto: M. Nitcis).

Kārpainais segliņš *Euonymus verucosus* (Īpaši aizsargājama suga) ir vasarzaļš neliels kokžņaudzēju dzimtas krūms. Latvijā šī suga sasniedz areāla ZR robežu. Daugavas ielejā un citviet dienvidaustrumu Latvijā piemērotos biotopos uzskatāms par samērā parastu sugu. Liegumā lielas populācijas nav konstatētas piemērotu biotopu trūkuma dēļ. Konstatēti tikai atsevišķi krūmi gāršas tipa mežos, kas nav piemērotākais meža tips šīs krūmu sugas augšanai.

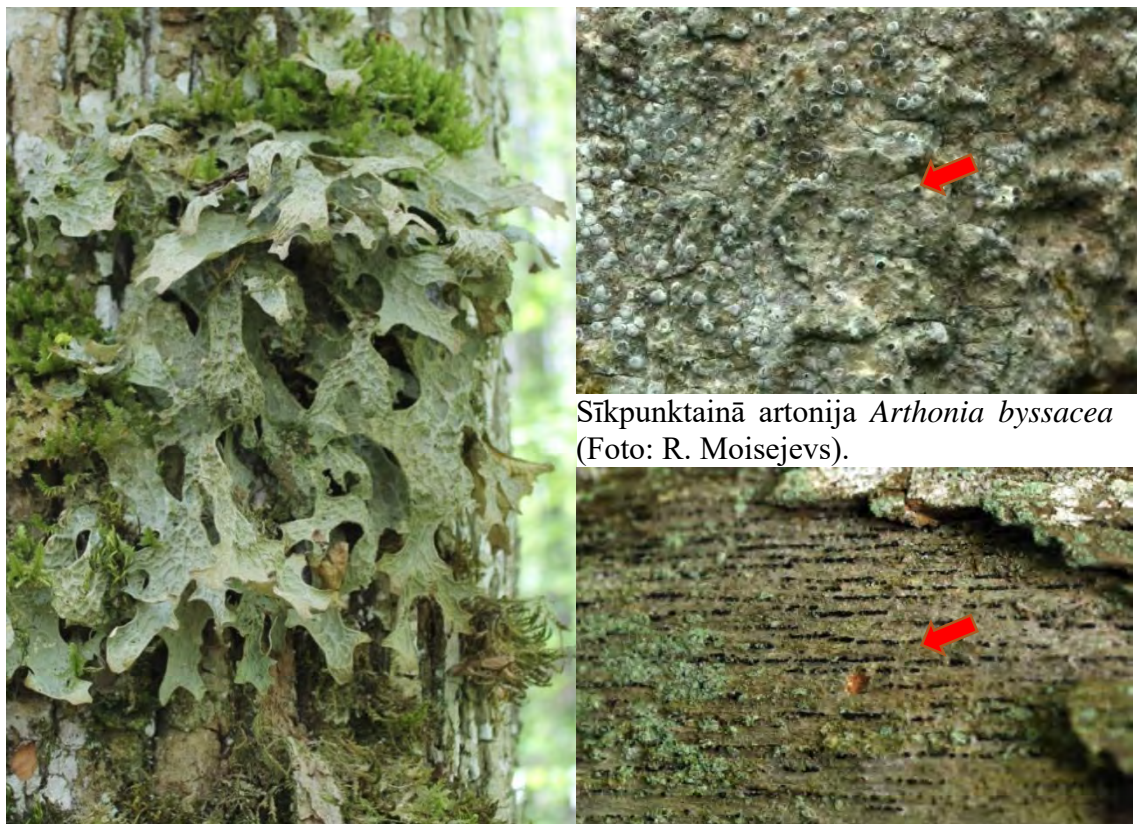
Kārpainais segliņš *Euonymus verucosus* (Foto: I. Svilāne).

Mieturu hidrilla *Hydrilla verticillata* (1. kat., īpaši aizsargājama suga) ir daudzgadīgs mazlējpu dzimtas ūdensaugšs. Latvijā sastopams reti, ar izteiktu reģionālu izplatību – zināmās atradnes tikai valsts DA daļā. Pēdējos gados veiktie ezeru makrofītu pētījumi liecina, ka suga pakāpeniski paplašina savu areālu Z virzienā, pieaug arī atradņu skaits ezeros. Suga zināma jau no aptuveni 30 ezeriem. Jašas un Bicānu ezeros atradnes zināmas jau sen – kopš 1972. gada. Apsekojot atradnes 2005. un atkārtoti 2015. gadā, var konstatēt, ka atradņu skaits sugai lieguma teritorijā samazinās. Aizaugšanas dēļ sugu neizdevās konstatēt Jašas ezerā, savukārt Bicānu ezera pusē hidrillai konstatētas vairākas bagātīgas atradnes, un, lai arī ūdensaugu populācijas lielumu objektīvi novērtēt ir samērā apgrūtināši, sugas eksemplāru skaits varētu būt 5 – 10 tūkstoši.

Zaļā divzobe *Dicranum viride* (3. kat., īpaši aizsargājama un Eiropas direktīvas suga, vērtīgu dabisko mežu speciālistu suga) Latvijā sastopama reti. Suga apdzīvo dabiskos platlapju, platlapju-egļu un slapjajos lapukoku (melnalkšņu) mežus, galvenokārt atrodama uz koku mizas. Sugu pirmo reizi liegumā atrasta, apsekojot teritoriju

EMERALD/NATURA projekta ietvaros 2002 gadā un atkārtoti 2007. gadā (atradusi B. Bambi), kā arī apsekojot teritoriju dabas aizsardzības plāna izstrādes laikā 2015. gadā. Zaļā divzobe konstatēta platlapju mežā Zeinišķu pussalas ZR vairākās vietās uz platlapju (galvenokārt liepu) stumbriem - 1,5 m augstumā kopā ar citām epifitiskajām sūnu un ķērpju sugām. 2015. gadā Natura 2000 teritoriju monitoringa ietvaros dabas lieguma teritorijā veikts zaļās divzobes *Dicranum viride* monitorings (eksperte Baiba Bambi). Sugas populācijas izmērs teritorijā novērtēts 57 cm² apjomā.

Parastais plaušķerpis *Lobaria pulmonaria* ir Lobariaceae dzimtas lihenizēto sēņu (ķērpju) suga. Piemērotos biotopos sastopama samērā bieži visā Latvijas teritorijā. DL teritorijā ir konstatēta tikai pussalā. Parastais plaušķerpis *Lobaria pulmonaria* ir konstatēts tikai pussalas centrālajā daļā uz nelielas nogāzes augošiem ozoliem un ošiem. Teritorijas apsekošanas laikā ir konstatēts, ka vienā no sugas iepriekšējām atradnēm suga vairs nav atrodama. Visticamāk sugas populācija teritorijā sarūk.

Sīkpunktainā artonija *Arthonia byssacea* (Foto: R. Moisejevs).

Parastais plaušķerpis *Lobaria pulmonaria* (Foto: D. Krasnopoļska) *Xylographa parallela* (Foto: R. Moisejevs).

Sīkpunktainā artonija *Arthonia byssacea* ir Arthoniaceae dzimtas lihenizēto sēņu (ķērpju) suga. Sastopama reti visā Latvijas teritorijā. DL teritorijā suga ir konstatēta tikai pussalā. Teritorijas apsekošanas laikā ir konstatēts, ka populācija ir ļoti liela un vitāla. Šī iemesla dēļ ir pieļaujams, ka atradņu skaits pussalas teritorijā noteikti ir lielāks, nekā ir konstatēts līdz šim. *Arthonia byssacea* ir konstatēta galvenokārt uz ozolu un liepu mizas, DMB biotopos kur dominē platlapji.

Apsekošanas laikā DL teritorijā ir konstatētas arī divas DMB ķērpju indikatorsugas – **sarkanā bacīdija** *Bacidia rubella* un **īskājainā henotēka** *Chaenotheca brachypoda*. Sarkanā bacīdija ir DMB indikatorsuga, kas ir saistīta ar mežaudzēm, kuras vienmēr

17. pielikums

vai ilgstoši ir bijušas meža zemes, un nav bijušas apsaimniekotas kailcirtē. Īskājainā henotēka ir DMB indikatorsuga, kas Latvijā var būt konstatēta uz vecu platlapju mizas vai mirušās koksnes agrīnajās sadalīšanās stadijās. Suga ir atrodama mežaudzēs, kurās pagātnē nav tikusi pārtraukta mirušās koksnes kontinuitāte veiktās saimnieciskās darbības dēļ.

DL teritorijā ir konstatēta arī Latvijā mazpazīstamā ķērpju suga *Xylographa paralella*. Latvijā šai ķērpju sugai nav aizsardzības statusa. Suga ir atrasta Latvijas teritorijā tikai 2015. gadā un trūkst datu par sugas izplatību un sastopamību valsts teritorijā.

DL „Jašas – Bicānu ezers” konstatētas 5 zīdītājdzīvnieku sugas ar dabas aizsardzības vērtību – Eirāzijas bebrs *Castor fiber*, ziemeļu sikspārnis *Eptesicus nilsoni*, ūdeņu naktssikspārnis *Myotis daubentonii*, rūsganais vakarsikspārnis *Nyctalus noctula* un natūza sikspārnis *Pipistrellus nathusii*. DL „Jašas-Bicānu ezers” un tam piegulošā teritorija varētu būt nozīmīga dzīves vieta Latvijas mērogā visām četrām konstatētajām sikspārņu sugām. Salīdzinoši visbiežāk dabas lieguma teritorijā bija konstatēts natūza sikspārnis *Pipistrellus nathusii*.

Natūza sikspārnis *Pipistrellus nathusii* (Foto: V. Pilāts).

Spilgtā purvuspāre *Leucorhina pectoralis* vairāki sugas īpatņi novēroti Zeinišķu pussalas austrumu piekrastē (skat. 13. pielikumu) kā arī Jašas ezerā. Pārsvarā suga sastopama mežainās ūdenstilpēs. Lielākā daļa atradņu Latvijā konstatētas dabīgos eitrofos ezeros ar iegrimušo ūdensaugu un peldaugu augāju, kā arī vecupēs, taču suga konstatēta arī mezotrofās ūdenstilpēs ar bentisku mieturaugu augāju, distrofos ezeros, arī augstajos un pārejas purvos (Kalniņš, 2007). Suga pārsvarā novērojama no maija vidus līdz jūlija beigām. Šīs sugas spāru mātītes olas dēj ūdenī, olas attīstība notiek apmēram mēnesi, bet kāpurs attīstās aptuveni divus gadus.

Spilgtā purvuspāre (*Leucorrhinia pectoralis*) (Foto: V. Vahruševs)

L. pectoralis, *L. caudalis* un *L. albifrons* biotops Zeinišķu pussalas A piekrastē (Foto: M.Nitcis)

Līdzīgus biotopus kā spilgtā purvuspāre apdzīvo arī divas citas DL teritorijā konstatētās īpaši aizsargājamās purvuspāru sugas – **resnvēdera purvuspāre** *Leucorrhinia caudalis* un raibgalvas purvuspāre *Leucorrhinia albifrons*.

Raibgalvas purvuspāre *Leucorrhinia albifrons* (Foto. U. Valainis).

Resnvēdera purvuspāre (*Leucorrhinia caudalis*) (Foto. U. Valainis).

Platspīļu upesvēzis *Astacus astacus* konstatēts Bicānu ezerā, kur tam ir izveidojusies stabila populācija. Suga var būt sastopama dažādās ūdenstilpēs: strautos, upēs, ezeros ar tīru ūdeni un smilšainu vai smilšaini dūņainu gultni. Šīs sugas īpatņi ir aktīvi galvenokārt naktī, savukārt dienu pavada slēptuvēs - zem siekstām, alās vai izskalojumos krastā zem pastāvīgā ūdens līmeņa. Parasti apdzīvo krasta joslu, bet mēdz būt sastopams arī dziļumā līdz 5 metriem. Platspīļu upesvēži pārtiek galvenokārt no augiem, kritušiem vai smagi ievainotiem dzīvniekiem, kas guļ uz gultnes, arī no gliemjiem, ūdens kukaiņiem un to kāpuriem. Sugas populācijas Latvijā galvenokārt apdraud neattīrīti notekūdeņi, ūdenstilpju aizaugšana, meliorācija, kā arī

slimības. Pēdējos gados negatīvu ietekmi uz Latvijas platspīļu upesvēža populācijām atstāj ieviesušās, agresīvākas un zemākai ūdens kvalitātei pielāgojušās vēžu sugas (Amerikas signālvēzis u.c.) (Spuris, 1998; internetenciklopēdija "Latvijas daba"). Dabas aizsardzības plāna izstrādes ietvaros suga konstatēta Gelenovas parka apkārtnē, bet sugai piemēroti biotopi sastopami visā lieguma teritorijā.

Karaliskā dižspāre *Anax imperator* konstatēta Bicānu ezera Lielās salas apkārtnē, kā arī vēl vienā atradnē Bicānu ezera krastā. Suga galvenokārt sastopama eitrofos ezeros. Pieauguši īpatņi sastopami no jūnija vidus līdz augusta beigām (Spuris, 1998).

Rudā dižspāre *Aeshna isosceles* konstatēta divās atradnēs Bicānu ezera krastā. Salīdzinoši ekoloģiski plastiska suga, kas var būt sastopama galvenokārt stāvošos, reizēm arī stipri aizaugušos ezeros, retāk lēni tekošās, ūdensaugiem bagātās upēs. Pieauguši sugas īpatņi sastopami no jūnijā un jūlija sākumā (Spuris, 1998).

Kārķļu zaigraibenis *Apatura iris* konstatēts pļavā pie Zeinišķu pussalas (skat. 13. pielikumu). Šīs sugas kāpuri barojas ar kārķļu (*Salix* spp.) lapām.

Mirdzošā ūdensspolīte *Segmentina nitida* – suga konstatēta pārplūstošā meža ieplakā Zeinišķu pussalā netālu no Jašas ezera krasta. Šis nelielais gliemezis ar mirdzošu, sārti dzeltenīgu čaulu apdzīvo ūdensaugiem bagātas aizaugošas ūdenstilpes ar stāvošu un lēni tekošu ūdeni. Suga Latvijā izplatīta visā teritorijā, taču sastopama samērā reti un trūkst datu par tās izplatību (Rudzīte, et. al., 2010; Spuris, 1998).

Vairākas no dabas lieguma teritorijā konstatētajām sugām saistītas ar dabiskajiem mežu biotopiem, kas sastopami Zeinišķu pussalā – lielais gludgliemezis *Cochlicopa nitens*, krokainais vārpstiņgliemezis *Macrogastera plicatula*, lielais asmalis *Peltis grossa*, spožā skudra *Lasius fuliginosus*.

Lielais gludgliemezis *Cochlicopa nitens* lieguma teritorijā konstatēts pārplūstošā mežu nogabalā. Pēc ekoloģiskā tipa lielais gludgliemezis ir mitrāju suga. Sastopams kalcifilos zāļu purvos, ezeru krastos, mitrās ieplakās, arī pārmitros mežos. Suga Latvijā sastopama visā teritorijā, taču ne bieži (Rudzīte, et. al., 2010; Spuris, 1998). Būtiskākais sugu ietekmējošais faktors ir biotopa hidroloģiskā režīma izmaiņšana, nosusināšana.

Krokainais vārpstiņgliemezis *Macrogastera plicatula* konstatēts lapkoku meža nogabalā Zeinišķu pussalā. Suga saistīta galvenokārt ar mēreni mitriem lapu koku mežiem. Piemērotos biotopos suga sastopama samērā bieži (Rudzīte, et. al., 2010; Spuris, 1998). Galvenais šo sugu pastāvēšanu apdraudošais faktors ir piemērotu meža biotopu izciršana.

Lielais asmalis *Peltis grossa* teritorijā konstatēta vienā atradnē pēc izskrejas bērza sausoknī, tomēr kopumā teritorijā sastopamie meži nav piemēroti šīs sugas dzīvotnei, jo sugai raksturīgie mikrobiotopi sastopami nelielā skaitā. Suga pārsvarā sastopama mitros mežu nogabalos ar bērzu vai skujkoku sausokņiem. Tā apdzīvo augstus celmus, kuri stāv nokaltuši vismaz 5 gadus, tāpēc liecina par biotopa dabiskumu. Šī suga barojas ar piepēm. Šo sugu var viegli konstatēt pēc raksturīgām izskrejām nokaltuša koka mizā. Kāpuri apdzīvo trūdošu koksni.

Spožā skudra *Lasius fuliginosus* konstatēta pie veca ozola pamatnes ES īpaši aizsargājamajā biotopā 9160 *Ozolu* meži. Suga saistīta ar veciem, dobumainiem, galvenokārt liela izmēra lapu kokiem un pūžņus veido atmirušā koksne. Suga ir samērā ekoloģiski plastiska, tāpēc sastopama arī dabiskos biotopos, kur liela izmēra kritalas un atmirusi koksne ir maz, kā arī cilvēka veidotos biotopos – parkos, alejās u.c. dendroloģiskajos stādījumos.

Spožā skudra *Lasius fuliginosus* (Foto: R. Moisejevs).

Akmeņgrauzis *Cobitis taenia* ir neliela (garums parasti nepārsniedz 12 cm) bentiska zivju suga. Visbiežāk sastopama ezeros un lēni tekošās upēs uz smilšainām vai dūņainām gruntīm, tālas migrācijas neveic. Nārstam, kā arī ikru un kāpuru attīstībai nozīmīgas ir peldošo un iegremdēto ūdensaugu audzes krasta tuvumā. Latvijā salīdzinoši plaši izplatīta un maz apdraudēta suga. Akmeņgrauzis sastopams lielā daļā upju un ezeru, izņemot stipri aizaugušus un daļēji pārpurvotus ezerus. Pašlaik Jašas un Bicānu ezeros akmeņgraužu populācija ir stabila, tie konstatēti visās pēdējā laikā šajos ezeros veiktajās zivju uzskaitēs. Tomēr akmeņgraužiem raksturīgās mozaikveida izplatības dēļ šīs sugas populācijas lielumu liegumā ir grūti novērtēt. Nozīmīgākais akmeņgraužu populāciju potenciāli apdraudošais faktors ir eutrofikācija un ezeru pastiprināta aizaugšana.

Platgalve *Cottus gobio* ir neliela (parasti nepārsniedz 10 cm) bentiska zivs. Visbiežāk sastopama upēs, kurās straujteču posmi mijas ar lēntecēm, tomēr tiek konstatēta arī citādās upēs un ezeros. Tālas migrācijas neveic, priekšroku dod akmeņainām gruntīm, taču var būt sastopama arī uz cita substrāta. Nārsts un ikru attīstība norisinās ligzdās, kas izveidotas zem akmeņiem. Straujāk tekošās Latvijas upēs plaši izplatīta un maz apdraudēta suga. Par izplatību Latvijas ezeros informācijas ir maz, jo noslēgtā dzīvesveida un nelielā īpatņu blīvuma dēļ ezeros platgalve tiek konstatēta salīdzinoši reti. Liegumā konstatēta tikai 2003. gadā Bicānu ezerā veiktajā zivju uzskaitē. Iespējams, ka platgalves atrašana Bicānu ezerā ir saistīta ar tās migrāciju no upēm. Platgalves ir jutīgas pret ūdens kvalitātes pasliktināšanos. Nozīmīgākie to populāciju potenciāli apdraudošie faktori ir eutrofikācija, ūdenstilpju un ūdensteču pastiprināta

aizaugšana, kā arī ūdens kvalitātes pasliktināšanās.

Ausleja *Leucaspis delineatus* ir neliela (parasti garums nepārsniedz 10 cm) pelaģiska zivs. Maz izvēlīga suga, sastopama dažādos potamāla biotopos – meliorācijas grāvjos, dīķos, ezeros, vecupēs, upju lēntecēs u.c. Atsevišķās ūdenstilpēs, kurās ir maz plēsīgo zivju, var sasniegt ļoti lielu īpatņu blīvumu. Par nārsta substrātu var noderēt gan ūdensaugi, gan citi ūdenī peldoši objekti. Ezeru populācijām iespējama nārsta migrācija uz upēm. Latvijā plaši izplatīta un maz apdraudēta zivju suga. DL konstatēta gan 2003. gada uzskaitē Bicānu ezerā, gan 2011. gadā Jašas ezerā veiktajā uzskaitē. Ausleju populācija Jašas un Bicānu ezeros ir stabila, tās var būt sastopamas faktiski visā ezeru platībā. Auslejas apdraudošus faktorus Jašas un Bicānu ezerā identificēt faktiski nav iespējams.

Vidējais dzenis *Dendrocopus medius* saistīts ar platlapju kokiem (Pasinelli, Hegelbach 1997) un apšu audzēm. DL „Jašas – Bicānu ezers” konstatēts augsts sugas ligzdošanas blīvums (4 – 5 pāri). Latvijā suga atrodas tuvu izplatības areāla ziemeļu robežai (BirdLife 2015) un vidējais dzenis ir uzskatāms par jaunienācēju Latvijas faunā. Suga pirmo reizi Latvijā konstatēta 1923. gada marta sākumā Pilsblīdenē, otrais pierādītais novērojums bija tikai 1979/80. gadu ziemā (Celmiņš 2015). Šobrīd vidējais dzenis piemērotos biotopos uzskatāms par samērā parastu sugu un regulāri ligzdo vecu koku grupās ap viensētām, parkos un alejās arī urbanizētās vietās.

Baltmugurdzenis *Dendrocopus leucotos* apdzīvo tādus mežu biotopos, kuros ir sastopams liels atmirstošās koksnes daudzums (sugai nepieciešami vairāk par 50 m³/ha visā ligzdošanas teritorijā; Czeszczewik, Walankiewicz 2006). Baltmugurdzeņi ir uzskatāmi par lietussarga sugām (Fleishman et al. 2000; Roberge, Angelstam 2004, Roberge et al. 2008), jo, nodrošinot to aizsardzību, tiek pasargātas arī citas, sevišķi no atmirstošās lapu koku koksnes atkarīgās bezmugurkaulnieku sugas (Martikainen et al. 1998). Dabas lieguma teritorijā konstatēta viena pāra ligzdošana.

Zeinišķu pussalā DA plāna izstrādes laikā tika atrasta apdzīvota **melnās klijas *Milvus migrans*** ligzda. Šī dienas plēsīgo putnu suga apdzīvo ar salām un pussalām bagātus ezeros. Latvijā ligzdojošās populācijas lielums svārstās no 10 - 30 pāriem. DL teritorijā ligzdo jau ilggadīgi, jo atrastas vairākas „rezerves ligzdas”.

No niedrājus apdzīvojošām īpaši aizsargājamām putnu sugām, Jašas-Bicānu ezerā konstatēta **lielā dumpja *Botaurus stellaris*** un **niedru lijās *Circus aeroginosus*** ligzdošana.